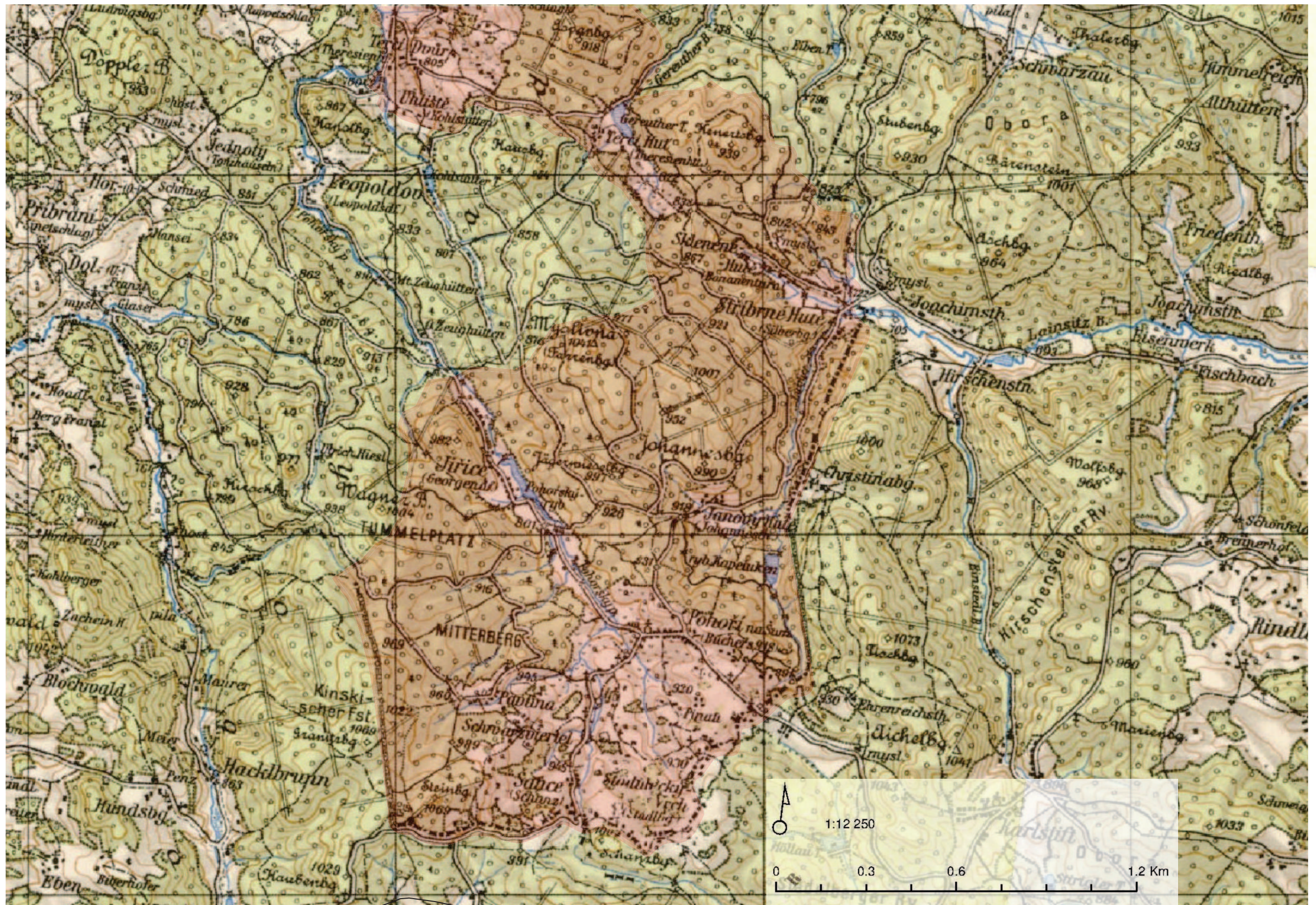
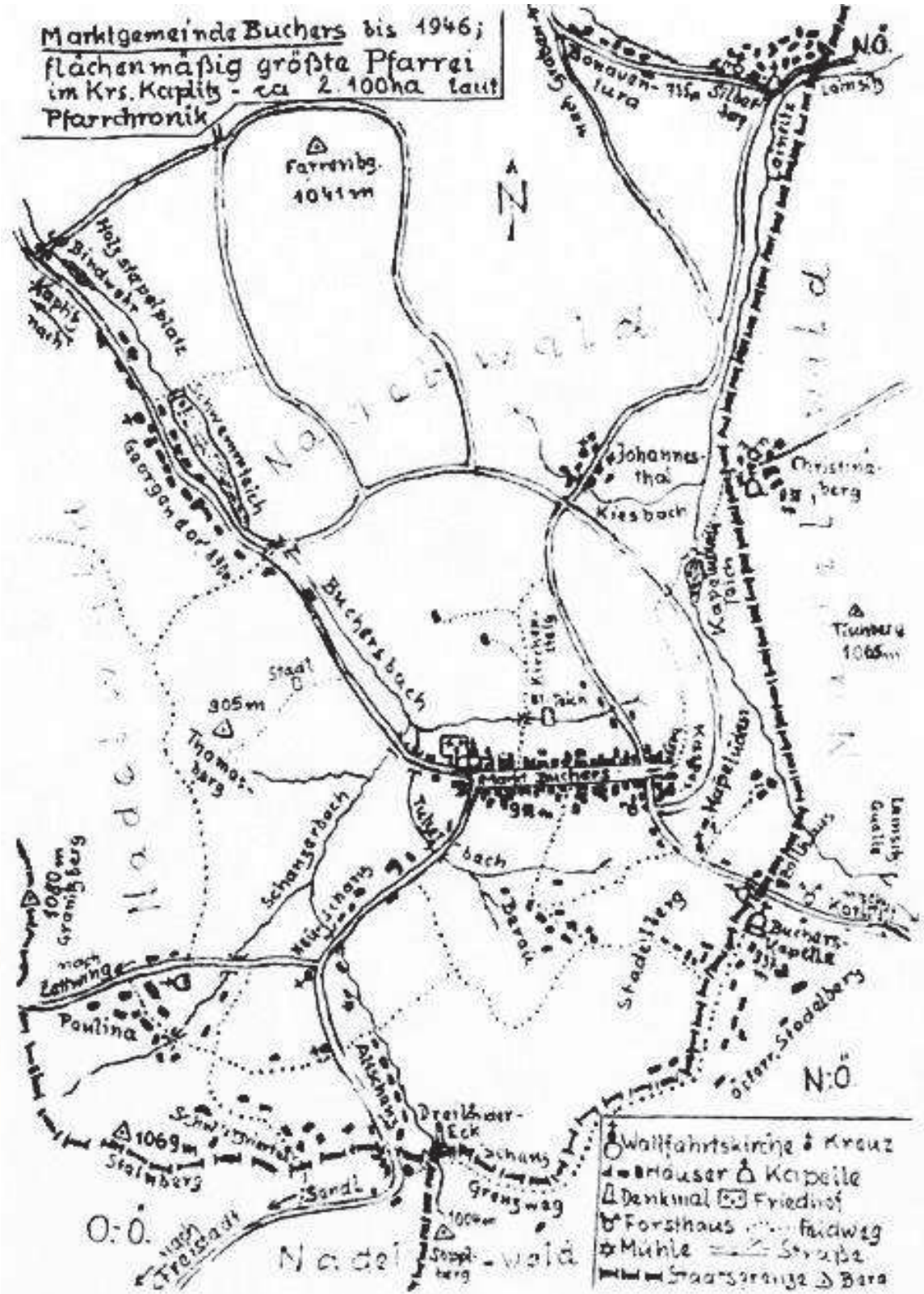
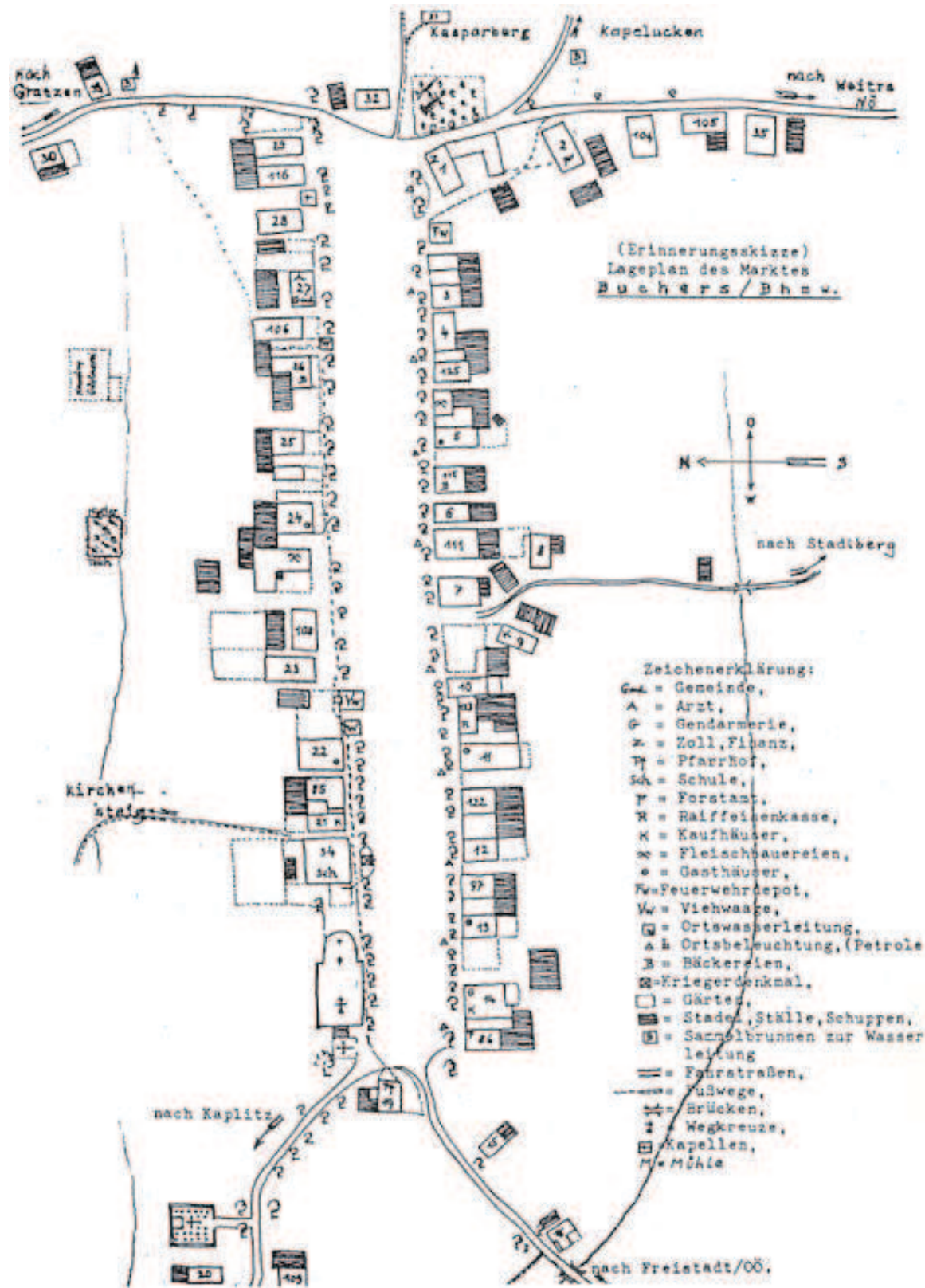

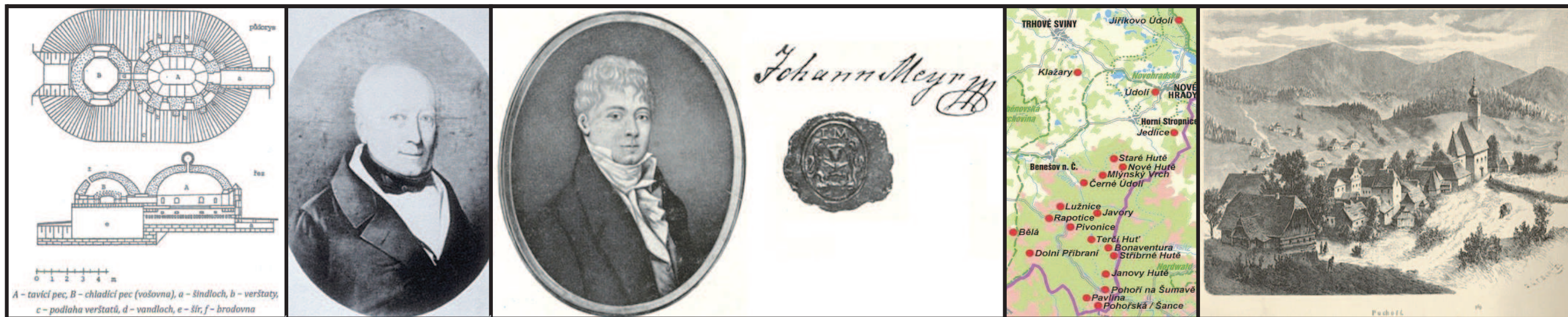
II. VOJENSKÉ (FRANTIŠKOVO) MAPOVÁNÍ 1836-1852

III. VOJENSKÉ MAPOVÁNÍ - FRANTIŠKO-JOSEFSKÉ 1877-1880

Plán obce Pohorí s popisem nejdůležitějších objektů v době odsunu obyvatel a Plán farnosti Pohorí se všemi přilehlými obcemi, které pod ní spadaly z roku 1946. Převzato z: <http://zanikleobce.cz/index.php?obec=730>, 2015.

Obr. 1 Púdorys a bokorys dvoukomorové sklářské pece ze 17. až 18. století (Repro M. Frajt, *Za skrytými poklady Novohradska: historie sklářství, heraldika, plavení, na kole za krásou Novohradských hor* (2011), s. 5), převzato z: <http://www.kohoutikriz.org/priloha/brezi.php>, 2015

Obr. 2,3 Paul a Johann Meyrovi, provozující na přelomu 18. a 19. století jeden z největších komplexů sklářských hutí nejen na Šumavě, nýbrž v celém Rakousku (Repro J. Lněničková, *Sklářský příběh ze Šumavy: 1772-1906: (o firmě založené Josefem Meyrem roku 1772)*, katalog výstavy (1997), s.6 a R. Kubitschek, *Eleonorenhain: hundert Jahre Böhmenwälder Glasmacherkunst* (1932), frontispis), převzato z: <http://www.kohoutikriz.org/priloha/brezi.php>, 2015

Obr. 4 Mapa rozmístění Novohradských sklářských hutí, *Repro Novohradské hory a Novohradské podhůří: příroda, historie, život* (2006), s. 727, mapa Karel Kuča, zakres Jiří Fröhlich, převzato z: <http://www.kohoutikriz.org/priloha/brezi.php>, 2015

Obr. 5 Perokresba Pohoří okolo roku 1900, foto: F. Bartel, převzato z: <http://fotografie.novehradyhistorie.cz/prohlid.htm>, 2015

Obr. 6 Pohoří na pohlednici z poč. 20. století, převzato z: <http://fotografie.novehradyhistorie.cz/prohlid.htm>, 2015

Obr. 7 Fotografie dálkového pohledu na obec z roku 1918, převzato z: <http://fotografie.novehradyhistorie.cz/prohlid.htm>, 2015

Obr. 8 Pohled na obec s kostelem z roku 1919, převzato z: <http://fotografie.novehradyhistorie.cz/prohlid.htm>, 2015

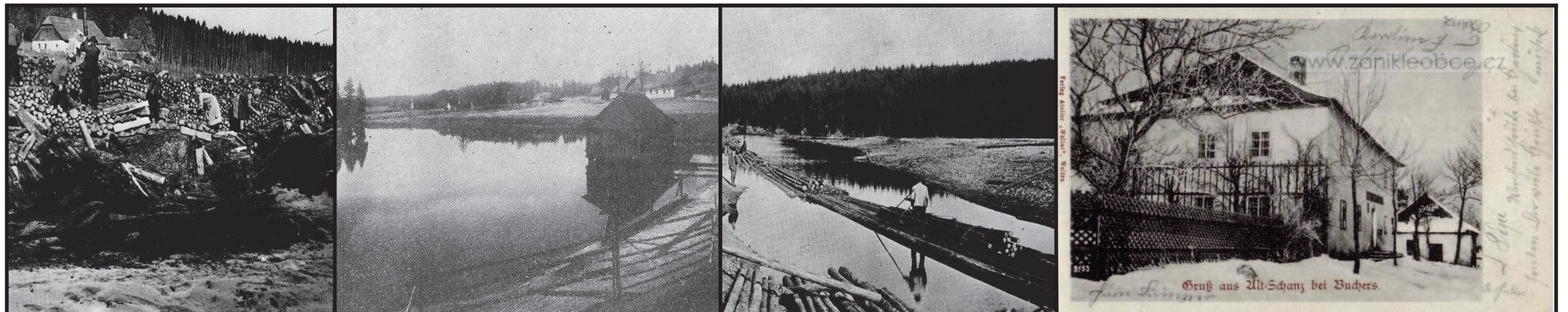
Obr. 9 Fotografie interiéru kostela Panny Marie Dobré rady v Pohoří s tehdejším farářem Bergerem před oltářem z roku 1919, převzato z: <http://zanikleobce.cz/index.php?detail=27337>, 2015

Obr. 10 Pohlednice z roku 1920, převzato z: <http://fotografie.novehradyhistorie.cz/prohlid.htm>, 2015

Obr. 11 Fotografie zachycující Pohoří na poč. 20. století, převzato z: <http://fotografie.novehradyhistorie.cz/prohlid.htm>, 2015

Obr. 12 Pohlednice z roku 1907, celkový pohled na obec, škola s památníkem císaře Josefa, ulicová náves, převzato z: <http://zanikleobce.cz/index.php?detail=13385>, 2015

Obr. 13 Fotografie plavení palivového dřeva, poč. 20. století, převzato z: <http://fotografie.novehradyhistorie.cz/prohlid.htm>, 2015

Obr. 14 Klauzula Pohořského potoka, poč. 20. století, převzato z: <http://fotografie.novehradyhistorie.cz/prohlid.htm>, 2015

Obr. 15 Plavení dlouhého dříví na pohořském potoce, poč. 20. století, převzato z: <http://fotografie.novehradyhistorie.cz/prohlid.htm>, 2015

Obr. 16 Hostinec dnes v již zcela zaniklé osadě Šance, pohlednice z roku 1936, převzato z: <http://zanikleobce.cz/index.php?detail=9020>, 2015

Obr. 17 Pohled na Pohoří z rakouského Stadlbergu v roce 1988, foceno teleobjektivem, *Repro Glaube und Heimat*, , 2000, č. 11, s. 45, převzato z: <http://zanikleobce.cz/index.php?detail=141877>, 2015

Obr. 18 Interiér kostela Panny Marie Dobré rady v Pohoří v roce 1993, fotografie ze soukromé sbírky Jiřího Marka

Obr. 19 Bývalá škola (č.p. 24) v pozadí s kostelní věží, zachyceno v roce 1997, fotografie ze soukromé sbírky Jiřího Marka

Obr. 20 Kostel Panny Marie Dobré rady spadl jen několik dní před započatím oprav, rok 1999, *Repro Glaube und Heimat*, 1999, č. 7, s. 21, převzato z: <http://zanikleobce.cz/index.php?detail=127862>, 2015

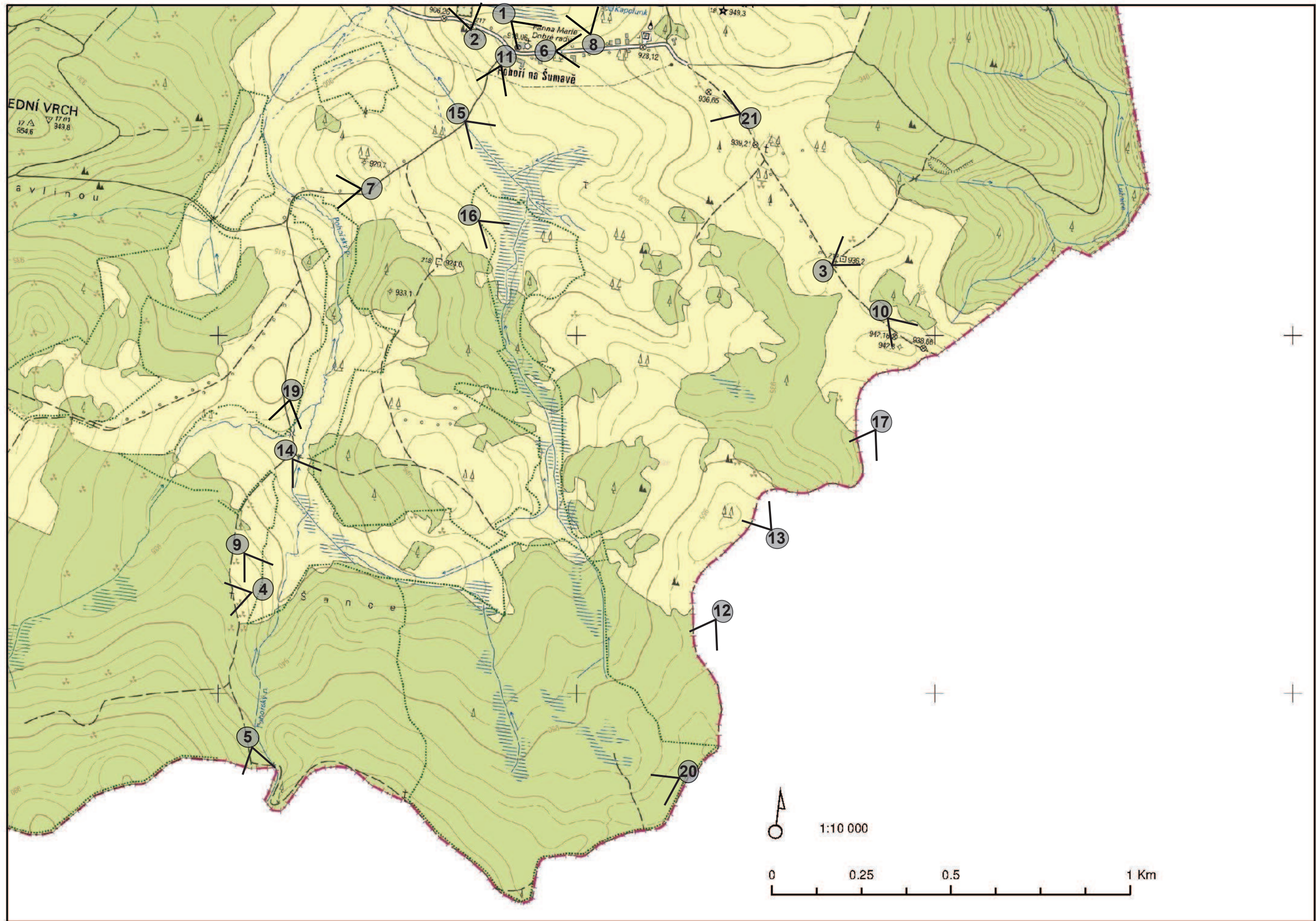

Obr. 21 Památník obětem 2. světové války s nápisem: Nie wieder Krieg ("už nikdy válku") stojící před budovou školy, v pozadí kostel, rok 1997, fotografie ze soukromé sbírky Jiřího Marka

Obr. 22 Obchod stojící naproti kostelu, dnes na tomto místě stojí penzion, foto KR.F.Znachor, rok 2002, převzato z: <http://zanikleobce.cz/index.php?detail=13335>, 2015

Obr. 23 Budova fary byla posledním stojícím stavením v Pohoří, foto KR.F.Znachor, rok 2003, převzato z: <http://zanikleobce.cz/index.php?detail=13320>, 2015

Obr. 24 Pohled na obec z jihu, cestou od osady Šance, foto Jaroslav Vacek, rok 2003, převzato z: <http://zanikleobce.cz/index.php?detail=27662>, 2015

Obr. 1 Kostely patří mezi nejdůležitější stavby sakrální paměti krajiny. Lze z nich mnoho vyčíst o samotných obcích, kde se nacházejí a době, kdy vznikli, např. velikost, důležitost a spádovost obce, zámožnost obyvatel, náboženské vyznání aj. Kostel Panny Marie Dobré rady v Pohoří na Šumavě je svědkem naší složité minulosti v pohraničí. Kostel se zřítíl v květnu 1999, jen pár dní před zahájením oprav. Stát zůstal jen presbytář. Původní vysídlení němečtí obyvatelé zapomenout na své kořeny ale nechtějí. V roce 2009 pod vedením pana Ericha Altmanna založili sdružení Bucherser Heimat Vereich. Za jejich velké finanční podpory, byl kostel alespoň částečně opraven. V kostele i okolí se pravidelně pořádají koncerty, mše, setkání rodáků i sportovní akce aj. (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 2 Hřbitov v téměř zaniklé obci Pohoří, má již většinu obvodových zdí zbořených a je přirozeně začleněn do okolní krajiny. Příbuzní i nadále hřbitov pravidelně navštěvují. (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 3 Kaple, kapličky, kříže, Boží muka nebo smírčí kříže a hraniční kameny, které potkáváme na rozcestích, v lesích a lukách po celé zdejší krajině jsou odrazem života našich předků. Drobná sakrální architektura umísťovaná do krajiny je jedním z typických znaků zdejší krajiny. Část drobné sakrální architektury se již obnovy dočkala, ale velká část na své opravy stále čeká. Kamenný kříž u cesty mezi Pohořím a kaplí Panny Marie Dobré rady v rakouském Stadlbergu. (foto Jana Steinbauerová, 2015)

Obr. 4 Boží muka v zaniklé osadě Šance (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 5 Trojhraniční sloup mezi Čechami, Dolním a Horním Rakouskem u zaniklé obce Šance (foto Jana Steinbauerová, 2015)

Obr. 6 Aleje a stromořadí byly v krajině vysazovány v minulosti hned z několika důvodů. Ohraničovaly cesty, umožňovaly lepší orientaci v krajině i z větších vzdáleností, utvářely stín pro koně a byly-li vysázené z ovocných druhů, poskytovaly jistý zdroj potravy. Fotografie zachycuje lipovou (javorovou) alej rámujiící komunikaci vedoucí středem obce Pohoří. V dolní části obce (u kostela) se říkalo po staru spodní návěs a nahoře na kopci u roty (dnes již neexistuje) horní návěs. (Foceno od kostela) (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 7 Torzo javorové aleje vedoucí z Pohoří přes zaniklou osadu Šance až k hraničnímu sloupu. (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 8 U většiny vysídlených nebo zaniklých obcí Novohradských hor, nemusíme mít ani historické podklady, abychom jsme si dobře představili, jak sídla vypadala, kde stály domy, kudy vedly cesty. Stavení jsou pryč ale vegetace (torza alejí, ovocných sadů a solitér), zbytky zdí, plotů a teras, nám stále připomínají původní vzhled vesnice (krajiny). Pohoří (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 9 Šance (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 10 Dalším důležitým prvkem krajiny jsou již zmíněné cesty. Několik názvů (komunikace, cesty, silnice, pěšina..) a stejně tak i jejich podob, funkcí a využití. Někdy jsou jen dočasným prvkem, jindy si svou podobu tvar i pozici zachovávají po celá staletí. Fotografie zachycuje českorakouské hranice u kaple Panny Marie Dobré rady ve Stadlbergu. (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 11 Cesta z Pohoří k zaniklé obci Šance lemovaná po celé své délce javorovou alejí. Historická alej se dochovala do dnešní doby jen částečně. (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 12 Komunikace mezi osamělými staveními na rakouské straně Novohradských hor nedaleko od Stodůleckého vrchu směrem k hraničnímu sloupu. (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 13 Cesta s křížkem a odpočívadlem u Stodůleckého vrchu cestou od Stadlbergu. (foto Jana Steinbauerová, 2014)

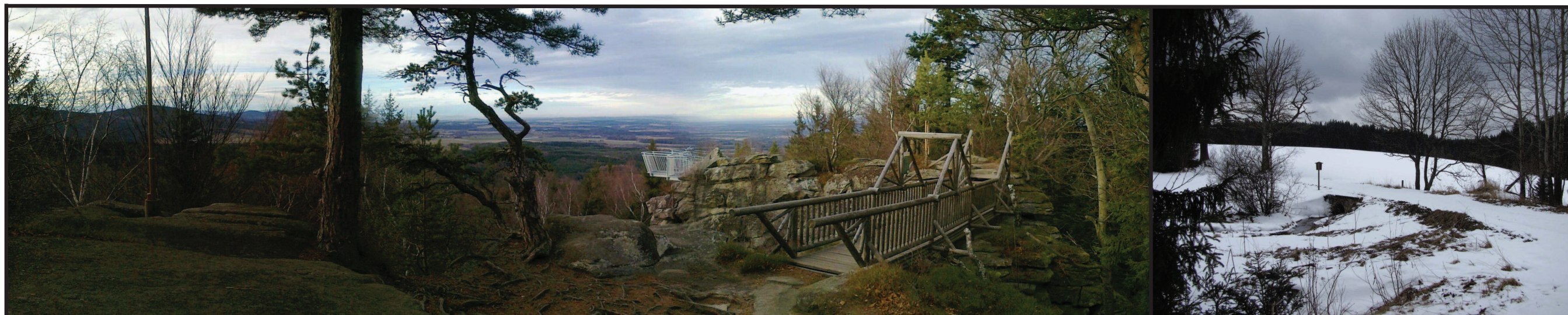

Obr. 14 I voda je pamětí krajiny. Má několik forem (proudící - vodoteč, vodopád, vodní stříky, stojatá - klidná vodní hladina, dočasná - přechodně zaplavovaná území.). Je to živý a velice proměnlivý prvek stejně jako vegetace. Na fotografii je zachycen Pohořský potok poklidně protékající podmáčenými lukami. (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 15 Prameniště pohořského potoka u Pohoří (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 16 Rašelinné louky a rašeliniště v okolí prameniště Pohořského potoka (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 17 Pramen, kterým se mohou turisté či kolemjdoucí občerstvit. Pramen dodávající život... (foto Jana Steinbauerová, 2014)

Obr. 18 Paměť krajiny je i další drobná architektura jako jsou mosty, mostky, lávky, věže nebo vyhlídky. Mohou být dřevěné, kamenné, zděné..podle doby jejich vzniku a míst, kde se nacházejí. Na fotografii vidíme lávku a vyhlídku na Mandelsteinu. Najdeme ho na rakouské straně Novohradských hor. Odtud je krásný výhled na velkou část českých Novohradských hor a jeho podhůří. Drobné stavební prvky jsou v krajině velmi důležité, doplňují charakter místní krajiny. (foto Jana Steinbauerová, 2013)

Obr. 19 Kamenný mostek přes Pohořský potok cestou z Pohoří k zaniklé osadě Šance (foto Jana Steinbauerová, 2014)

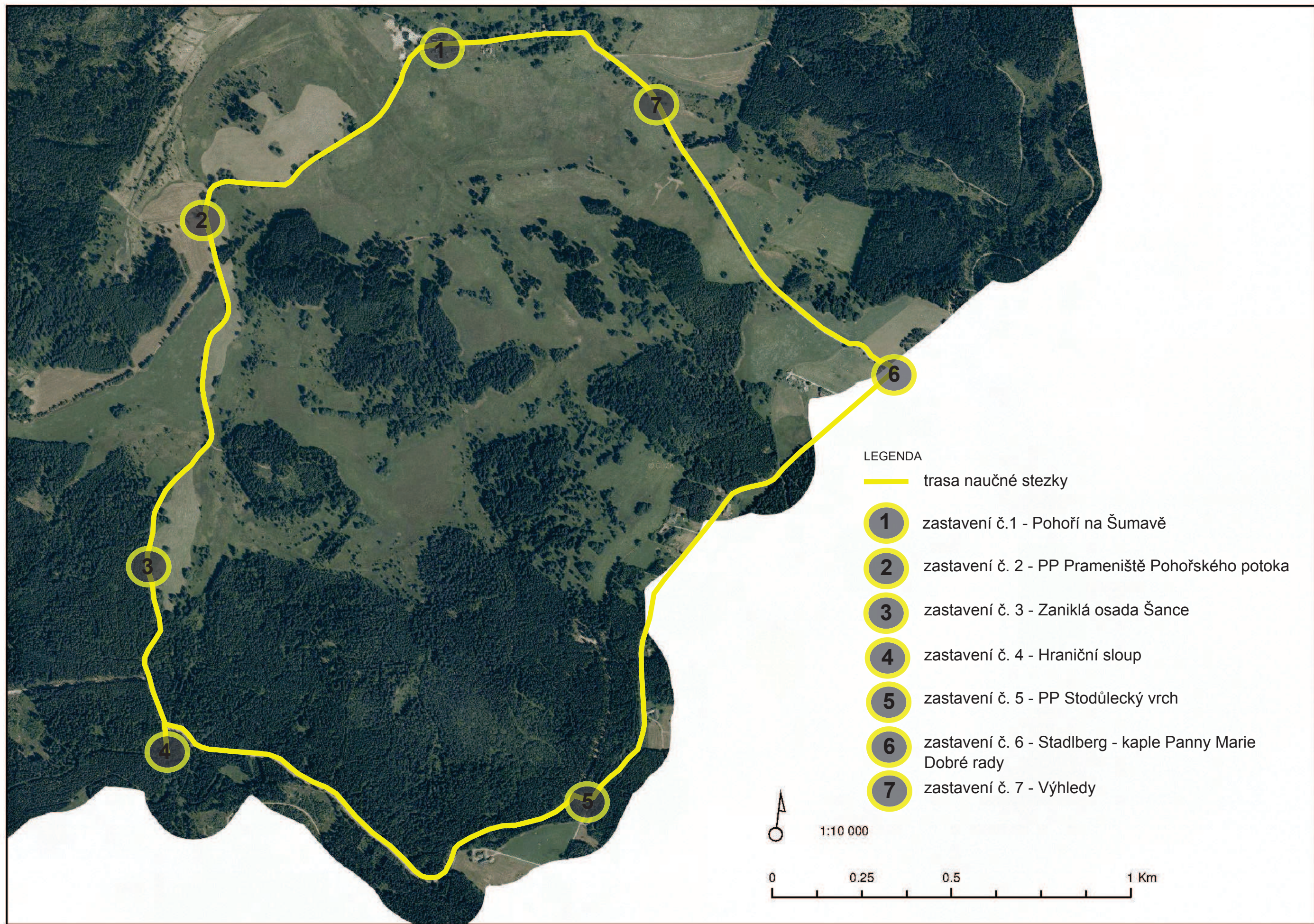

Obr. 20 Stadlberg, stezka částečně vede Novohradskými horami v Rakousku (foto Jana Steinbauerová, 2013)

Obr. 21 Novohradské hory jsou krajem rozlehlých lesů, květnatých luk, prosluněných mýtin, rašelinišť, bublajících potoků, hladin rybníků a s velkým počtem zaniklých obcí a osad. (foto Jana Steinbauerová, 2014)

zastavení 1: POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ

Cesou uvidíme hned několik opravených Božích muk a křížů...pozastavující mizející tvář zdejší krajiny. Potkáme i řadu prvků Land Art.

Stezka se snaží zachytit otisky, které ve tváři Novohradska zanechala staletí německého osídlení a léta úpadku a pozvolného zániku následující po vysídlení zdejších Němců. Snaží se postihnout onu trochu smutnou krásu živé krajiny, protkané pozvolna mizejícími připomínkami minulých časů, která se dochovala za někdejšími elektrickými ploty "železné opony".

Es bemüht sich, die etwas stille Schönheit der lebenden Landschaft zu erfassen, in der die Anderken an die vergangenen Zeiten langsam verschwinden, Schönheit, die hinter den damaligen elektrischen Zäunen des "Eisernen Vorhangs" erhalten blieb.

Autor básně MUDr. Anton Sika (2. prosince 1904 - 15. března 1974) se narodil v Polné na Šumavě. V Pohoří působil jako samostatný obvodní lékař.

Der Autor des Gedichtes, MUDr. Anton Sika (2. Dezember - 15. März 1974) wurde in Polná na Šumavě geboren. Er wirkte als privater Hausarzt in Buchers.

Adventní jitro

ted' leží vrchy v samém sněhu
a z hvězd se na ně line třpit...
Vítr jde z dalek beze břehů
a chce čas z mrákot probudit.
Hluboce usnuly ty lesy,
zvláště jedle voňavý má sen,
odněkud ze tmy podnebesí
zticha se zvedá nový den.
Jak bystřina z hor do údolí
se řine noc a její stín.
Na štítu hor se světlo drolí
a jasní obzor v zářný klín.
Advent, hodina, kdy se dnívá
a odhaluje tajemství...
Kruh hor kolem se rozhořívá
a Boží stopa se v něm skví.
Náš pohled východ s touhou čeká
a míří k pásu obzoru,
kde jitro, síla věkověká,
nad noc se vznese nahoru.
To Bůh své ruce vlídně zdvihná
a s láskou žehná tuto zem.
Hvězdy blednou a pryč je tíha,
světlo jde k nám, my vstříc mu jdeme.

Adventmorgen

Nun liegt der Glanz der stillen Sterne
Auf schneebedeckten Hügeln weit...
Der Nachtwind kommt aus weiter Ferne
Und weckt der schlummernüde Zeit.
Es ist in allen Tannenbäumen.
Das tief Entschlaf'ne neu erwacht,
Aus rätselvollen, dunklen Räumen,
Quillt hörbar fast, die hohe Nacht.
Die nacht, in der die Finster'n Schatten,
Wie Sturzwässer talwärts geh'n
Und auf der Berge höchsten Graten
Die Lichter siegend aufersteh'n.
"Advent", der Ankunft hohe Stunde,
Aus dem Geheimnis neu gezeugt;
Schon glüh'n die Berge in der Runde,
Auf die ein Gott hernieder steigt.
Wir aber wollen schauend schweigen,
Gen Aufgang unser'n Blick gewandt,
Bald wird das Licht der Nacht entsteigen,
Die finster, drohend vor uns stand.
Ein Gott wird seine Hände breiten.
Die Erde wird gesegnet sein.
Und eh'die Sterne abwärts gleiten,
Geh'n wir ins Licht der Gnaden ein.

info o stezce:
autor Jana
Steinbauerová;
rok 2015;
e-mail:
jaja.stein@tiscali.
cz; text:
Ing. Jiří marek

**zastavení 2: PP PRAMENIŠTĚ
POHOŘSKÉHO POTOKA:** Zapamatujte si
jak se květena jmenuje. :-) Rekonstrukce
Božích muk - kříž vytvořen ze skleněných
střepů ze zdejších zaniklých skelných hutí.

Pozdní jeseň

Planula dosud listy alej stromů,
při cestě hořel keř jak zlatohlav -
teď pasáči jdou za svým stádem krav
a od ohníčků chladnou cestou domů.

Modř stáplala se v říčních hladinách,
ještě cítím, jak do nich tělo nořím.
Te nebe zšedlo lijáky až strach
a večer časně hasne za pohořím.

Těch ptačích hlasů a těch barev peří,
šumu perutí, které oněmněly.
Domů se vrací unavené včely,
jak od lesů se náhle zprudka šeří.

Pak vítr střese poslední listí k zemi,
mračna se shluknou nad vychladlým polem.
Loučíš se s hosty, jasnými nedělemi,
usedáš sám za opuštěným stolem.

Autorem básně je rodák z Pohorí Ernst Egermann, kterému bohužel válka nedala čas na rozvinutí jeho nepochybného talentu.

Der Autor des Gedichtes ist wieder Ernst Egermann, Landsmann aus Buchers, dem der Krieg leider keine Zeigab, um sein unbezweifeltes dichterisches talent zu Entwickeln.

Spätherbst

Branntedereinst der Dornbusch am Wege,
leuchtete Blatt und Beere vom Baume,
Hirten num lösen den Rinde vom Zaume,
löschen die Feuer im kühlen Gehege.

Spiegelte jemals die Bläue im Flusse,
lud sie, die Leiber im Bade erlabend,
quillt nun der Himmel mit stäubendem Gusse,
endet den frühe gesunkenen Abend.

Wandten die Vögel das bunte Gefieder,
Fittlich verrauschte, verstummte die Stimme,
taumelte heimzu die trunkene Imme,
strecken die Bäume die nackenden Glieder.

Schüttelt der Wind das kahle Geäste,
wohnen die Wolken über dem Tale.
Der du versäumest die freundlichen Feste
einsam du sitztest beim kärglichen Mahle.

info o stezce:
autor Jana
Steinbauerová;
rok 2015;
e-mail:
jaja.stein@tiscali.
cz; text:
Ing. Jiří marek

MIZEJÍCÍ TVÁŘ

NOVOHRADSKÝCH HOR

zastavení 3: ŠANCE

úkol: Zapamatujte si, jak se květena jmenuje. :-)

Šance... Šance na odpočinek, rozjímání nebo...?

info o stezce:
autor Jana Steinbauerová;
rok 2015;
e-mail:
jaja.stein@tiscali.cz;
text:
Ing. Jiří Marek

Nech jen řinout se čas

Nech jen řinout se čas,
plyne jak dávný proud,
vracíš se zas a zas,
nelze ti zestárnout.

Nevyschne nikdy, věř,
jde jenom srdci blíž,
jím svoji žízeň měř,
co nikdy nezhasíš.

Nech jen řítit se čas
jak jarní vody z hor.
Unáší cosi z nás,
je živý však ten chór!

Co věrně uchová,
je pramenem tvých sil.
Byť ne vše doslova,
dost jsi v nich uchovil.

Autorem básně Nech jen řinout se čas je Ernst Egermann.
Autor básně Do lesů je Anton Schott (8. února 1866 - 4. dubna 1945).

Der Autor des Gedichtes Lass rinnen die Zeit ist Ernst Egermann.
Der Autor des Gedichtes Waldeinwärts ist Anton Schott (8. Februar 1866 - 4. April 1945).

Do lesů

Pískám si pro svět písničku,
tu o něm si jen šeptám.
Když do lesů se vracím zas,
srdce se světa neptá.

Dík jen mám, když kdo pozdraví,
a úsměv, když snad haní.
Tam v našich lesích jsem svůj pán,
neznám víc přání ani.

A když je skála na cestě,
půjdu dál třeba strubou.
Pískám si pro svět písničku
a o něm zas tu druhou.

Lass rinnen die Zeit

Lass sie rinnen die Zeit,
kehr zur frühen gestalt,
steht sie wie einstmals bereit
und du wurdest nicht alt!

Das Unversiegliche wohnt
in dem Herzen zu nah,
und der Quell, der uns loht,
stärkt den Dürstenden da.

Lass sie stürzen die Zeit
übers Gebirge hinab,
sie entführet das Kleid,
doch sie bereitet kein Grab!

Was die Treue dir nährt,
steht in deiner Gewalt,
und das Versunkene kehrt
zur Vergessenheit bald.

Waldeinwärts

Ich pfeif ein Liedel in die Welt
Und auf die Welt das ander.
Ich frage nicht nach dem und der,
Wenn ich waldeinwärts wander´.

Grüsst einer mich, dem danke ich
Und lache, wenn wer schändet.
Ich bin der reichste Mann im Wald;
Ist keiner, der mich pfändet.

Und irrt einmal ein Stein im Weg,
So gehe ich zur Seite...
Ich pfeif ein Liedel in der Welt
Und auf die Welt das zweite.

zastavení 4: HRANIČNÍ SLOUP

úkol: Zapamatujte si, jak se květena a zvěř jmenuje. :-)

Cestou k Stodůleckému vrchu rozhoupejme hranice..

Boží údolí

Z hor já do nížin sešel
už před řádkou let,
křížem krážem zbrousil
spleť cest, co má svět.
A pak mi chuť došla,
tak, znenadání...
To sen o mých horách
jsem v sobě chránil.

Co já viděl sadů
a úrodných niv -
ne, já nevěděl ani,
kam pohledět dřív!
Někde ve mě však trval
strání chudobný řád,
jeřabiny u cest
já viděl nad ovci zrát.

Vím, že jinde štěstí
rozkvítá snáz
a pár slov že stačí,
co obloudí vás.
Mně chce se však domů,
zpět do lesů k nám.
Tam štěstí mě čeká,
kde svůj domov mám.

Gottesthal

Bin oft schon gewandert
Vom Berge hinab,
Die ebenen Gaue
Srassauf und strassab.
Doch nie hat's mich g'litten
Recht lange dort drin;
Mir kommen die Berge
Halt nie aus dem Sinn.

Sah blühende Gärten,
Fruchtstrozende Au'n -
Ein Segen dem Lande
Gar lieblich anz'schaun!
Doch mir ist viel wohler
Auf bergiger Flur,
Die Vogelbeer zeitigt
Und Späthafer nur.

Auch sah ich der Glücke
Gar vielerlei dort,
Und fand kaum fürs zehnte
Das richtige Wort.
Doch mich zog es immer
Zum Bergwald zurück.
Dort ist meine Heimat,
Dort wächst auch mein Glück.

Báseň napsal Anton Schott. Uvedenou báseň Anton Schott zařadil beze jména do románu "Gottesthal". Zde je nazvána stejně jako zmíněná kniha z roku 1902.

Das Gedicht geschriebt Anton Schott. Das aufgeführte Gedicht gliederte Anton Schott im Roman "Gottesthal" ohne Namen ein. Hier wird es wie das genannte Buch aus dem Jahre 1902 bezeichnet.

info o stezce:
autor Jana
Steinbauerová;
rok 2015;
e-mail:
jaja.stein@tiscali.
cz; text:
Ing. Jiří marek

MIZEJÍCÍ TVÁŘ

NOVOHRADSKÝCH HOR

zastavení 5: PP STODŮLECKÝ VRCH

úkol: Zapamatujte si, jak se květena jmenuje. :-)

Rozhoupal jsi hranice?..

Večer v hraničním lese

Znenáhla dlouží se stíny
navěčer nad močály.
Ze šedých křovisek kolem
jako sny mlha se valí.

A jak den pohasíná,
hasnou i cesty v něm.
Jen mostek nad bystrou vodou
a za ním i cizí zem.

Táhne po bledém nebi
kamsi pryč hejno vran.
Vyťí psů temnotu protne
ostře a dokořán.

Jsi u cíle své pouti
na svahu nad potoky.
Jak bludičky ze tmy svítí
zapadlé dny i roky.

Jak klame to zdání ticha
i chvilka úlevy!
Nesejme nikdo břímě
z tvých beder, náhle víš.

Jen v tvém snu jako kdysi
ta cesta dobrá je
a kola vozů hrčí
po ní dál do kraje.

Zvuk pil tu lesy zvonil
a rodná řeč. Teď jen
v pověsti vrací se ti
ten tón jak temný sen.

V hraničním lese mně svitnou
okýnka ze samot.
Kdo hledáš, najdeš domov,
spasí tě jeho svod.

Abend im Grenzwald

Schon länger fallen die Schatten
Vom Hange ins schweigende Moor.
Wie Träume wallen die Nebel
Aus grauem Gebüsch hervor.

Und wie das Verlöschen des Tages
Entschwindet am Bache der Weg.
Hoch über dem murmelnden Wasser
Steht einsam ein alter Steg.

Noch zieht am bleichen Himmel
Ein Krähenzug vorbei,
Das Bellen streifender Hunde
Reißt jäh die Stille entzwei.

Ermattet, am Ziel seiner Reise,
Ein Wnäd'rer steht sinnend am Bach
Und schaut den vergangenen Tagen
Wie einem Irrlicht nach.

Wie trügerisch die Stille!
Wie hart die Kurze Rast!
Zurück mit müdem Schritte
Trägt er die schwere Last.

Der Weg wird ihm zur Strasse
Wie einst zur guten Zeit,
Da ächzend Räder knarnten
Von Land zu Lande weit.

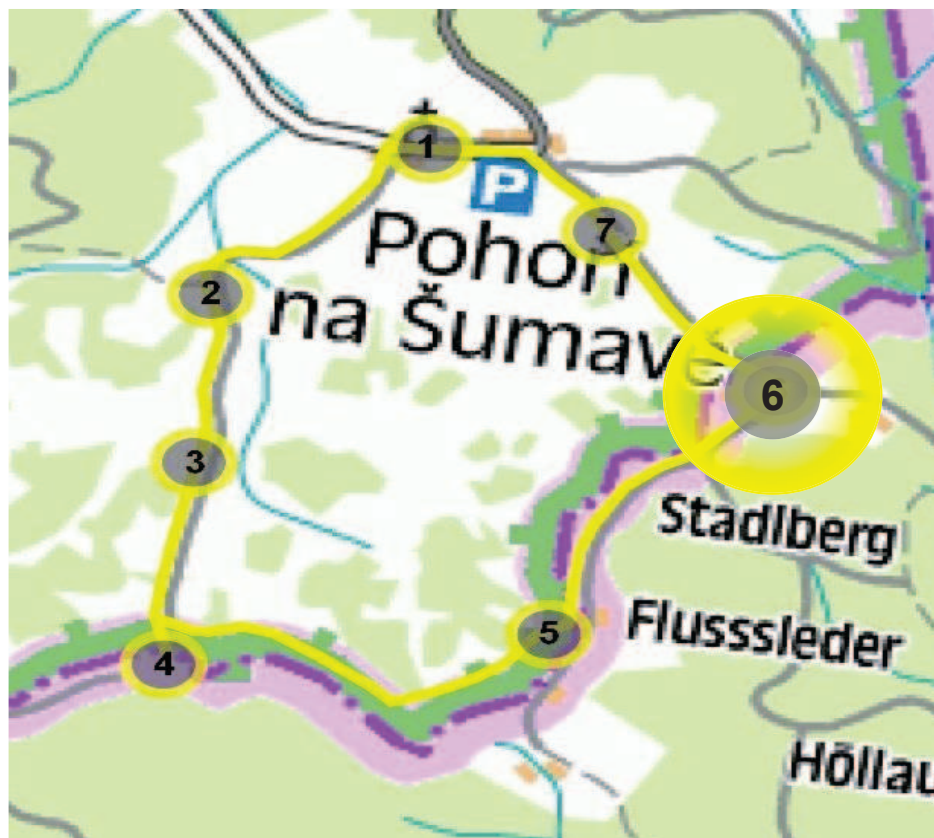
Das Kreischen einer Säge,
Geläut' am Waldessaum,
Ein Laut der Heimatsprache
Verscheucht den schweren Traum.

Im Grenzwald bühnen Lichter
In Einödhöfen auf.
Du Heimatsucher schau
Erlöst von ihnen auf.

autor: Anton Sika

info o stezce:
autor Jana
Steinbauerová;
rok 2015;
e-mail:
jaja.stein@tiscali.
cz; text:
Ing. Jiří Marek

zastavení 6: KAPLE PANNY MARIE DOBRÉ RADY

úkol: Zapamatujte si, co tu lítá a plave. :-)
Cestou k poslednímu zastavení Land Art -
Živí obraz krajiny.

Rekviem

Z nejnazeštěnějších zahrad kradené růže
na propadlý tvůj hrob!
REQUIEM, REQUIEM AETERNAM.

A místo kříže stát na něm může
tvá hůr, smrt bez ozdob!
REQUIEM, REQUIEM AETERNAM.

Na znamení větrům, že tu proslavený
tulák a básník spí.
REQUIEM AETERNAM.

Kterému z úst slíbaly kdysi ženy
krev z plic, to tajemství.
REQUIEM AETERNAM DONA EI, DOMINE!
Po noci, kdy psi z celé vsi tak vyli,
ležel tam mrtev u vrat na hnoji.
EX LUX PERPETUA, EX LUX PERPETUA.

Jeho oči se na vždy zaslíbily
kráse, která se smrti nebojí!

ET LUX PERPETUA
LUCEAT EI!

Requiem

Aus nobelsten Garten gestohlene Rosen
Auf dein versinkendes Grab!
REQUIEM, REQUIEM AETERNAM.

Und anstatt eines grossen
Kreuzes Deinen Stab!
REQUIEM, REQUIEM AETERNAM.

Zum Zeichen den Winden, dass hier der verfehnte
Strassenklöpfende Sänger ruth,
REQUIEM AETERNAM.

Dem von den Lippen gleicherweis strömte
Herz- und Lungenblut.
REQUIEM AETERNAM DONA EI, DOMINE!
Nach der Nacht, wo des Krüllbauers Hund so klagte,
lag er tot beim Tor auf dem Mist.
EX LUX PERPETUA, EX LUX PERPETUA.

Und sein letztes Lächeln besagte,
Dass die Schönheit unsterblich ist!

ET LUX PERPETUA
LUCEAT EI!

Autor básně Wilhelm Pleyer
(8. března 1901 - 4. prosince
1974). Báseň rekviem
pochází z meziválečné
antologie sudetoněmecké
poezie (Sudetendeutsche
Anthologie - Lyrik) ke 100.
výročí smrti J. W. Goetha.

Der Autor Wilhelm Pleyer (8.
Marz 1901 - 4. December
1974). Das Gedicht Requiem
stammt aus der
Zwischenkriegs-Anthologie
der sudetendeutschen
Poesie (Sudetendeutsche
Anthologie - Lyrik) zum 100.
Todestag von J. W. Goethe.

info o stezce:
autor Jana
Steinbauerová;
rok 2015;
e-mail:
jaja.stein@tiscali.
cz; text:
Ing. Jiří marek

MIZEJÍCÍ TVÁŘ

NOVOHRADSKÝCH HOR

Způsob interpretace života přírody

Magickým citem, básní duch necht' proniká do smyslu bytí. - Potká básníka akordem Krásky svět. Ať zpívá Lásky a Pravdy píseň živá.

Život autora uváděného čtyřverší, hraběte Georga Franze von Buquoy (7. září 1781 v Bruselu - 19. dubna 1851 v Praze) by sám vydal za několik knih.

Über das Leben des Autors der aufgeführten Verse, des Grafen Georg Franz von Buquoy (7. September 1781 in Brüssel - 19. April 1851 in Prag), könnte man mehrere Bücher schreiben.

Interpretationsweise des Naturlebens

Magisch fühlend, dichtend, denkend, dringe In des Daseyns Duetung. - So gelinge Dass des Weltakkordes Schöne, Liebe, Wahrheit, dir ertöne.

zastavení 7: VÝHLEDY...

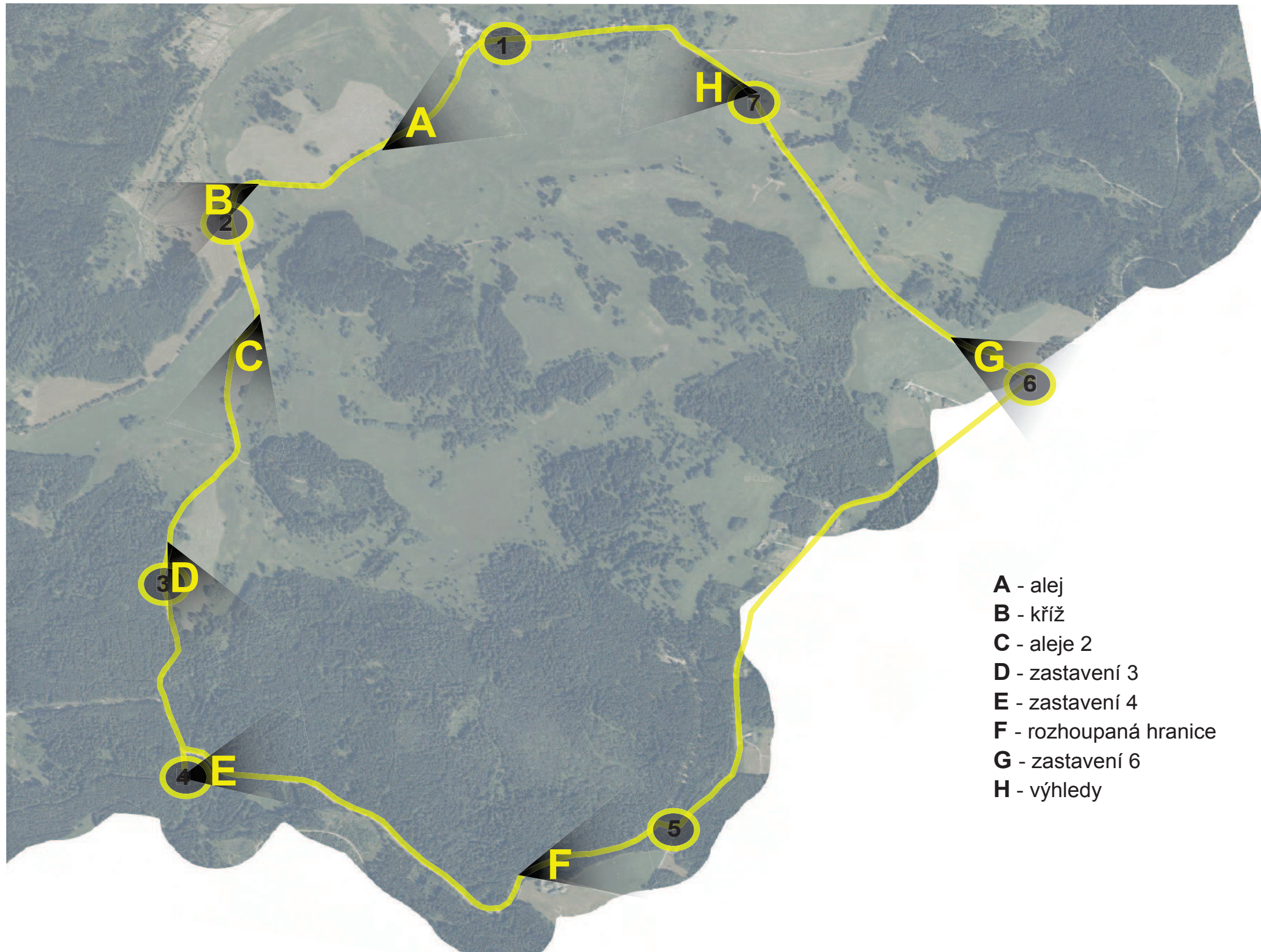
úkol: Poznáte o jaká zvířata a rostliny se jedná?

Land Art - Živý obraz krajiny.

info o stezce:
autor Jana
Steinbauerová;
rok 2015;
e-mail:
jaja.stein@tiscali.
cz; text:
Ing. Jiří marek

- A - alej
- B - kříž
- C - aleje 2
- D - zastavení 3
- E - zastavení 4
- F - rozhoupaná hranice
- G - zastavení 6
- H - výhledy

F - ROZHOUPANÁ HRANICE

B - KŘÍŽ

G - ZASTAVENÍ 6

